

Motion till riksdagen

1985/86: Jo249

Ingrid Hemmingsson (m)

Skogsförädlingsföretagets möjlighet att förvärva skogsmark

1979 års jordförvärvslag ger endast undantagsvis rätt för juridisk person att förvärva skogsmark. Detta innebär en skärpning av 1965 års lag. Någon åtskillnad mellan olika typer av juridiska personer görs inte. Större bolag med egen skog motsvarande en självförsörjningsgrad på över 50 % jämföras med mindre företag helt utan skogsmark.

De stora bolagen bedriver sin verksamhet vid kusten men har en stor del av sitt skogsinnehav i inlandet. Den expansion som har skett inom skogsindustrin har medfört att virke i stor utsträckning forslats från inlandet till kusten för förädling.

En större del av råvaran än i dag bör kunna förädlas i inlandet. Den regionalpolitiska effekten av en sådan utveckling är av stor betydelse för regionen. Skogens och skogsindustrins betydelse för inre Norrland är oomtvistad. Skogsindustrins närhet till råvaran innebär stora utvecklingsmöjligheter.

Sågverks- och förädlingsföretag i Norrlands inland har under vissa tider svårigheter att skaffa råvara. Deras möjligheter att skapa en egen råvarubas är små. Köpsågverken tvingas ofta att köpa marginalposter till högre priser när efterfrågan är stor, eftersom de ej har någon egen buffert.

En komplettering eller ändring av 5 § jordförvärvslagen bör därför ske som gör det möjligt att ta regionalpolitiska hänsyn vid juridiska personers förvärv av skogsmark.

De principer som även i fortsättningen bör gälla är att jord- och skogsbruksföretag skall prioriteras när det gäller förvärv av skogsmark. Därefter skall skogsförädlingsföretag som har sin verksamhet inom området komma i fråga före den industri som har sin förädling på annat håll i landet.

Hemställan

Med hänvisning till vad som i motionen anförts hemställs att riksdagen beslutar om en ändring i 5 § jordförvärvslagen som möjliggör regionalpolitiska hänsyn på det sätt som framgår av motionen.

Stockholm den 24 januari 1986

Ingrid Hemmingsson (m)